

Dagelijkse update in je inbox:

Meld je aan >

Marc

Jouw profiel
Uitloggen

Over ons

Over De Correspondent
Agenda
Vacatures
Kiosk

En verder

Cadeaulidmaatschappen
Veelgestelde vragen
Algemene Voorwaarden
Colofon

Home

Correspondenten

Contact

Meer ▲

85

5 maanden geleden

Grote commerciële multinationals werken steeds vaker samen met non-profitorganisaties bij het verlenen van noodhulp na rampen. Op het eerste gezicht lijkt dat een botsing van twee onverenigbare werelden, maar de praktijk wijst uit: beide partijen profiteren ervan én slachtoffers zijn ermee geholpen. Hoe IKEA vluchtelingen een woning geeft en Vodafone slachtoffers van een tyfoon met elkaar in contact brengt.

Dit noodhulppakket wordt u aangeboden door Coca-Cola

Correspondent
Conflict &
Ontwikkeling

Maite VERMEULEN

Het hoofdkantoor van het World Food Programme (WFP) in Rome. Het WFP is een voorloper op het gebied van partnerschappen met multinationals. Foto: Pieter van den Boogert (voor De Correspondent)

Vrijdag 8 november 2013: tyfoon Haiyan raast over de Filipijnen en laat het land in chaos achter. De volgende ochtend landt er een vliegtuig in hoofdstad Manilla met een klein team Vodafone-medewerkers en drie dozen aan boord.

Twee dagen later is er weer mobiel netwerk in het rampgebied rond Tacloban. ▼ Op elke telefoon die contact maakt met het netwerk zet Vodafone iedere dag gratis vijf minuten aan beltegoed, zodat de slachtoffers hun familie even kunnen bellen. Hulpverleners mogen onbeperkt gebruikmaken van het netwerk. Gedurende een maand zal de apparatuur van het noodnetwerk blijven staan.

Vodafone is lang niet het enige commerciële bedrijf dat zijn opwachting maakt in rampgebieden. Zo stelt Coca-Cola vrachtwagens beschikbaar na overstromingen in Thailand en vervoert Airbus op haar testvluchten tenten, dekens en andere noodhulpgoederen. Chemiebedrijf DSM ontwikkelt een piepklein zakje poeder dat genoeg voedingsstoffen bevat voor twintig ondervoede kinderen. MasterCard werkt aan een *e-payment*-systeem voor voedselbonnen in rampgebieden en IKEA test een uitklapbare noodwoning in vluchtelingenkampen.

Multinationals werken in toenemende mate samen met noodhulporganisaties in rampgebieden. Op het eerste gezicht lijkt dat een frontale botsing van werelden. Aan de ene kant de neutrale humanitaire hulpverleners die zonder winstoogmerk hulp bieden aan degenen die dat het hardste nodig hebben; aan de andere kant de commerciële managers in wiens wereld het draait om *targets*, *sales* en vooral: geld.

Toen ik, in het kader van mijn langlopende onderzoek naar noodhulp, deze samenwerkingen onder de loep nam, was ik dan ook sceptisch. Zouden bedrijven op deze manier geen slaatje proberen te slaan uit mensen in nood?

Maar, na vele betrokkenen gesproken te hebben, ben ik zo sceptisch niet meer. De samenwerking tussen deze twee werelden zou weleens de toekomst kunnen hebben. Want voor beide partijen is er winst te halen. En belangrijker: die winst komt terecht bij de mensen in nood. Maar op welke manier? En zijn er ook nadelen? Hieronder mijn belangrijkste bevindingen op een rij.

Het ontstaan van bedrijven als hulpverleners

De eerste voorbeelden van bedrijven die hulporganisaties steunen, gaan tientallen jaren terug. In 1954 doneerde autofabrikant Land Rover bijvoorbeeld al de eerste auto aan het Britse Rode Kruis. En Coca-Cola doneert al bijna honderd jaar water aan het Rode Kruis, om uit te delen na een ramp.

Maar sinds de millenniumwisseling is de roep om maatschappelijk verantwoord ondernemen (ook wel *corporate social responsibility* genoemd) toegenomen, onder meer door herzieningen van de OECD Guidelines for Multinational Enterprises. Multinationals worden daarin opgeroepen een 'samenhang' te vinden tussen economische, milieugebonden en sociale doelen. Veel bedrijven vertalen dat in de praktijk door een deel van hun winst te doneren aan sociaal betrokken organisaties, bijvoorbeeld in de noodhulpsector. In sommige landen, waaronder Nederland, is dat bovendien fiscaal aantrekkelijk. ▼

Lees hier de OE

Maar sinds een jaar of zes gaat de trend nog wat verder. Er wordt niet langer alleen gekeken naar geld, maar ook naar inhoudelijke samenwerking: multinationals en hulporganisaties sluiten partnerschappen.

Het World Food Programme (WFP) is een van de hulporganisaties die vooroploopt op dit gebied. Ik tref Marco Selva, hoofd van de WFP-afdeling Private Partnerschappen in zijn kantoor in Rome, tussen de canvasafdrukken van Afrikaanse kinderen op zakken rijst. Hij omschrijft zo'n partnerschap als een huwelijk: 'Je verbindt je aan elkaar, voor zeker drie tot vijf jaar. In goede en in slechte tijden.'

Het eerste huwelijk: WFP werkt samen met TNT Post

Kort geleden stond WFP nog niet open voor dergelijke huwelijken, vertelt Selva. 'Het eerste partnerschap dat we aangingen was met postbedrijf TNT. De toenmalige CEO, Peter Bakker, las in 2002 in een vliegtuigtijdschrift een artikel over WFP. Op dat moment werd het probleem van honger nog benaderd als een probleem van logistiek: voedsel verplaatsen van het Westen naar de derde wereld. En Peter Bakker dacht: Goh, ik run een van de grootste logistieke bedrijven ter wereld, misschien kan ik helpen. En dus klopte hij bij ons aan.'

De reactie van WFP was afhoudend. 'We zeiden direct: wij hebben jullie niet nodig,' zegt Selva. 'We vonden het niet leuk dat de private sector ons kwam vertellen dat we het beter konden doen. Pas na een jaar van gesprekken begon het te dagen dat we misschien inderdaad wat van TNT konden leren.'

'We vonden het niet leuk

Er werd besloten dat TNT de distributieketen van WFP zou doorlichten en aanbevelingen zou doen. Selva: 'In de private sector is er veel meer competitie en dus werken ze heel efficiënt. Wij als

dat de private sector ons kwam vertellen dat we het beter konden doen'

non-profits kunnen op dat gebied nog veel verbeteren.'

In het begin was er veel scepsis binnen WFP, vertelt Selva. 'Onze werknemers dachten dat TNT er was om geld te verdienen, of om werk van WFP af te pakken.' Maar TNT zou nooit een contract met WFP krijgen – dat was een ongeschreven afspraak waar CEO Peter Bakker op stond. Volgens hem moest de betrokkenheid van TNT puur filantropisch zijn.

Bekijk hier een video over Peter Bakker en zijn partnerschap met WFP.

In het centrum van Genève zit het kantoor van Artsen Zonder Grenzen. Foto: Pieter van den Boogert

Bedrijven geven niet alleen geld, ze delen expertise

Sindsdien heeft WFP binnen de noodhulpsector een voorbeeld gesteld in het ontwikkelen van partnerschappen met multinationals. Inmiddels heeft de organisatie tussen de dertig en vijftig grote partners.

Sommige partners geven nog steeds alleen geld of doen marketingcampagnes om geld voor WFP te werven, zoals Kentucky Fried Chicken en PizzaHut. Marco Selva vindt dat er in zulke gevallen inflatie van de term partnerschap gaande is. 'Bedrijven halen geld voor ons op, ze tekenen een check, wij zijn blij, dat is het,' zegt hij schouderophalend. 'Dat is niet echt een partnerschap.'

Anderen geven, naar het voorbeeld van TNT, niet alleen geld, maar delen ook expertise. Zo werkt het WFP samen met MasterCard aan een elektronisch betalingssysteem om vouchers

voor eten uit te delen. ▼ Om zo'n systeem goed te ontwikkelen is veel technische kennis nodig, die WFP niet in huis heeft. De oplossing: een paar werknemers van Mastercard worden 'uitgeleend' aan WFP.

En met chemiebedrijf DSM werkt met WFP aan het ontwikkelen van nieuwe micronutriënten om ondervoeding tegen te gaan. Selva pakt een piepklein knisperend zilveren zakje uit zijn bureaula. Als je de inhoud over een pot pap strooit, biedt deze aan twintig kinderen hoogwaardige voeding. 'Stel je voor hoeveel impact dat heeft op ons werk: dit zakje vervoeren, of enorme zakken rijst.'

Ook op het gebied van logistiek heeft WFP haar partnerschappen uitgebreid. De organisatie heeft nu een Logistics Emergency Team, waarin UPS, TNT en Agility samenwerken om WFP bij te staan na een ramp. De bedrijven bieden pro-bonovliegtuigen of opslagloodsen aan en stellen lokale werknemers beschikbaar om WFP te helpen. Die weten precies wie WFP moet hebben bij de douane, de havenautoriteit, de politie, enzovoorts. De tijd die daarmee gewonnen wordt, kan cruciaal zijn.

va is hoofd van de afdeling Private Partnerschappen bij het World Food Programme (WFP) in Rome. Foto: Pieter van den Boogert

Marco Selva is hoofd van de afdeling Private Partnerschappen bij het World Food Programme (WFP) in Rome. Foto: Pieter van den Boogert

10.000 paaseieren en 90.000 pakken sap na een ramp

Ook de Internationale Federatie van het Rode Kruis (IFRC) ziet deze voordelen. Met Coca-Cola is er bijvoorbeeld al jaren een intensieve samenwerking. Na de aardbeving van 2009 in Italië stelde Coca-Cola haar fabrieken ter plaatse beschikbaar: alles wat geproduceerd werd, werd gedoneerd aan het Rode Kruis. Dat kwam neer op 350.000 flessen water, 90.000 pakken sap, en tien Coca-Cola-koelkasten voor gaarkeukens in de ergst getroffen gebieden. Bovendien moedigde Coca-Cola de concurrentie aan om ook levensmiddelen te donoren: Nestlé gaf 10.000 paaseieren, Kellogg's 53.000 mueslirepen.

Maar de samenwerking tussen Coca-Cola en IFRC kan er ook heel anders uitzien. Tijdens de overstromingen in Bangkok in 2012 bijvoorbeeld stopte Coca-Cola alle marketingactiviteiten in Thailand en besteedde het bespaarde geld aan communicatie om mensen aan te moedigen te doneren aan het Rode Kruis. Die reclames bereikten 75 procent van de Thaise bevolking.

Want zichtbaarheid is voor WFP heel belangrijk. WFP krijgt haar geld voornamelijk van overheden en dat geld kan afnemen als de economie verslechtert. Om de inkomsten op peil te houden zal WFP dus ook consumenten als donateurs moeten werven. 'Partnerschappen geven ons toegang tot de consumentenmarkt,' zegt Selva. 'Wij hebben geen budget voor advertenties, dus als crueslifabrikant Quaker op hun verpakking onze reclame zet, is dat enorm waardevol voor ons.'

Alle #IKEA-medewerkers bedankt!

Geld, goederen, expertise, lokale kennis, zichtbaarheid – het zijn voor de hand liggende voordelen voor een hulporganisatie. Maar waar zit de winst van een partnerschap voor bedrijven?

Het motiveert de werknemers van een bedrijf om met een hoger doel dan geld bezig te zijn

Het eerste antwoord dat je van iedereen in de sector krijgt op die vraag is: motivatie. Het motiveert de werknemers van een bedrijf om met een hoger doel dan geld bezig te zijn. ‘Vaak komt het eerste verzoek om “iets te doen” in een rampgebied van werknemers van multinationals,’ weet Olaug Bergseth, die voor het IFRC verantwoordelijk is voor partnerschappen. Tekenend is een tweet die de VN Vluchtelingenorganisatie UNHCR in maart dit jaar de wereld instuurde: ‘Alle #IKEA-medewerkers bedankt! Met jullie steun bouwt #UNHCR aan #BrighterLives4Refugees in #Bangladesh, #Ethiopië, #Jordanië, #Tsjaad.’ Dat motivatieaspect zorgt ervoor dat multinationals hun werknemers graag een tijdje ‘uitlenen’ aan hulporganisaties.

Wat natuurlijk ook meespeelt: de samenwerking komt het imago van bedrijven ten goede, zegt Bas van der Wal, van de Nederlandse tak van Land Rover, die een partnerschap heeft met de IFRC. ‘Het is mooi om op het journaal te zien dat Rode Kruis-hulpverleners in een Land Rover rijden. Dat is sterker dan een reclame met een mooie vrouw en een mooie man die een fantastisch leven leiden.’

Rijke mensen kopen auto's

Maar, denk je nu terecht, bedrijven willen toch gewoon geld verdienen? Absoluut. Dat er voor deze bedrijven ook financiële winst te behalen is, valt niet te ontkennen.

‘Hoe welvarender wij de wereld maken, hoe groter de kans dat onze commerciële doelen worden bereikt,’ zegt Van der Wal van Land Rover. Hij geeft China als voorbeeld. Het Rode Kruis is er actief bij overstromingen en wordt daarbij ondersteund door Land Rover. Daardoor gaat het beter met de bevolking en kunnen de mensen auto's kopen. ‘We hebben nu ook fabrieken daar.’

Een ander voorbeeld is het Vodafone Instant Network, dat maar voor een beperkte tijd wordt geplaatst in een rampgebied, tot er een permanente oplossing is. Dat kan betekenen dat de provider die in het gebied zat zijn netwerk herstelt. Maar het kan ook dat een partner van Vodafone een heel nieuw netwerk opzet, omdat het gebied voorheen nog geen netwerk had.

Dat gebeurde vorig jaar in een vluchtelingenkamp in Zuid-Soedan. Zain, de partnerorganisatie van Vodafone aldaar, kon gebruikmaken van de radiotoren van VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR. Vodafone breidt haar netwerk uit en hulporganisaties hebben ineens bereik in het gebied. Win-win.

Een partnerschap betekent echter niet dat de hulporganisatie verplicht goederen afneemt van de multinational. DSM mag wel nieuwe producten ontwikkelen voor WFP, die mogelijk commerciële waarde hebben, maar de uiteindelijke formule moet altijd openbaar worden gemaakt, zodat andere producenten het ook kunnen maken. Bovendien moet elke aankoop van WFP gebeuren via een aanbesteding. Daar kan DSM aan meedoen, volgens dezelfde regels die gelden voor bedrijven die geen partnerschap met WFP hebben. WFP koopt dus ook bij andere producenten.

Afhankelijk van de CEO

Dat de samenwerking met de private sector veel potentie heeft, dat zien veel hulporganisaties wel. Maar er zijn ook kanttekeningen te plaatsen.

Ten eerste: het samenwerken kost enorm veel tijd, benadrukt iedereen in de sector. Niet alleen om relaties te onderhouden, ook om bijvoorbeeld uitgeleende werknemers in te werken. Hoewel het enthousiasme in de sector groot is, ontbreken tot nu toe harde cijfers over de impact van de partnerschappen. WFP is wel bezig een dergelijke studie te doen, in samenwerking met een universiteit in Italië. De resultaten zullen in september gepresenteerd worden.

Bekijk bijvoorbeeld
promofilmmpje v
partnerschap n
Filipijnen.

Juist door die moeilijk te meten impact hangt de samenwerking, ten tweede, vaak af van de goede relatie van enkele individuen hoog in de boom. Ideeën kunnen van onderaf komen, maar uiteindelijk is de inzet van de CEO cruciaal. Een goed voorbeeld hiervan geeft Jan Bouke Wijbrandi, algemeen directeur van UNICEF Nederland. Na de ramp op de Filipijnen had UNICEF Internationaal cargocapaciteit nodig. ‘Ik heb toen snel gebeld met Camiel Eurlings, de CEO van KLM,’ vertelt Wijbrandi. ‘En dat was zo geregeld: KLM stelde een vliegtuig beschikbaar, en wij vulden dat samen met het Rode Kruis. We hebben nooit een nota gezien.’

Dat snelle handelen kan een negatieve uitkomst hebben. Want wat als de CEO op wie de partnerschap steunt, vertrekt? Dat scenario speelde zich af tussen TNT en WFP. Na het vertrek van CEO Peter Bakker in 2011 ging de samenwerking bergafwaarts. Volgens TNT moest 'het eigen huis eerst op orde'. Met andere woorden: de nieuwe leiding kreeg te maken met zwaar economisch weer en heeft haar strategie veranderd. Het partnerschap met WFP paste daar niet meer in. ‘Er waren flinke bedragen bij betrokken,’ zegt Selva van WFP. ‘Toen TNT die niet meer wilde opbrengen, hebben we gezegd dat we dan liever stopten. We wilden Eredivisie spelen, of helemaal niet.’

Dit artikel is geschreven in samenwerking met stagiair Manon van den Brekel.

Naast de personen die voorkomen in dit artikel, is voor dit onderzoek ook gesproken met Oisin Walton van Vodafone, Danielle Puma van Vodafone, Katja Freiwald van Unilever, Fokko Wientjes van DSM en Adriaan Ros van de Belastingdienst.

Project: hoe werkt noodhulp?

Als er ergens een ramp plaatsvindt, is hulp vaak binnen enkele uren ter plaatse. En als jij geld stort op Giro 555, wordt dat omgezet in dekens in een rampgebied. Maar hoe werkt dat? Dat brengen fotograaf Pieter van den Boogert en ik de komende maanden in kaart. Daarbij zijn jullie vragen en suggesties zeer welkom.

Lees hier de aankondiging van het project terug. >

Het noodhulpsysteem kan zelf wel wat hulp gebruiken

Eerder schreef ik over Genève, een van de duurste steden ter wereld, en tegelijkertijd het hart van de humanitaire noodhulp. In de stad krioelt het van de organisaties die mensen in nood proberen te helpen. Maar het systeem is zo complex geworden dat het onderhand zelf hulp nodig heeft.

Lees hier mijn onderzoek ter plaatse >

Een trots land vraagt niet (of stiekem) om noodhulp

Niet alleen noodhulp geven, ook noodhulp vragen is politiek. ‘Je zegt in feite dat je het als land niet alleen aankunt.’ En dat doen rijkere landen niet graag.

Lees hier meer over de politiek van hulp vragen. >

Ruziemaken om wie de vluchtelingen eten mag geven

Er zijn maar liefst tien organisaties binnen de Verenigde Naties die aan noodhulp doen. Hoe zichtbaarder zij zijn in conflicten en crises, hoe meer geld ze krijgen. Daarom maken ze onderling ruzie over de vraag: wie mag de noodhulp verlenen?

Lees hier het artikel. >

Hoe werkt de grootste noodhulporganisatie ter wereld?

Geen hulporganisatie die zo vaak in het nieuws komt als het Rode Kruis. Maar wat doet het Rode Kruis nu precies? Wie noodhulp wil begrijpen, kan niet om de oudste en grootste noodhulporganisatie heen.

Lees hier een explainer >

Over de fotograaf

*De fotograaf met wie ik de komende tijd de noodhulpsector in beeld zal brengen, is Pieter van den Boogert. Eerder maakte hij het prijswinnende fotoboek *What We Wear*, over de kledingindustrie.*

Bekijk hier eerder werk van Pieter >

De website van

De website van
Loterij Fonds.

Deze serie wordt mede mogelijk gemaakt met steun van het Fonds Bijzondere Journalistieke Projecten en het Postcode Loterij Fonds voor Journalisten. De artikelen komen tot stand in volledige journalistieke vrijheid.

➔ 283 x gedeeld   📌 Bewaard   ⌚ 5 maanden geleden

85 bijdragen, 16 gesprekken

Volgorde Volg

Deel je kennis en ervaring

Bio

Omschrijf je expertise

Bijdragen zijn alleen zichtbaar voor leden • Meer info

Frank van der Linde Activist en oud directeur Fairfood

De hamvraag blijft wel... In hoeverre blijven de overheid en maatschappelijke organisaties kritisch genoeg over de normale bedrijfsvoering van de bedrijven die sponsoren? In mijn tijd als directeur van Fairfood, merkte ik dat donors van Fairfood (o.a. ICCO) gevoelig waren voor druk van bedrijven (Ahold in het geval van ICCO), omdat die bedrijven de maatschappelijk organisaties ook weer sponsorden... Daardoor kon Fairfood bepaalde acties tegen bedrijven niet uitvoeren (anders hadden we onze subsidie verloren....)...

5 maanden geleden

hans van rheenen expirator

De hamvraag kan ook zijn in hoeverre de Staat zelf inmiddels afhankelijk geworden is van private bedrijven en niet meer zo onafhankelijk kritisch kan toezien als gewenst? De zorg is bij voorbeeld in handen van de verzekeraars gegeven en wat die ermee doen zien we nu dagelijks op ons afkomen. Kan de Staat zonder gezichtsverlies nu nog de geest terugfluiten die ze zelf uit de fles gelaten hebben? DC produceert aan de lopende band momenten en feiten waarin de Staat als zwakke schakel wordt voorgeleid. Zij kunnen dit alleen maar zo "recht voor de raap" publiceren, omdat er geen enkele afhankelijkheid bestaat. Dat is een democratische onbetaalbare meerwaarde. Mijn mening is, dat veel toezicht en controle inmiddels "afhankelijk" van wat dan ook is geworden. De schandalen hieromtrent kunnen dus alleen maar toenemen.

5 maanden geleden • Bewerkt

Conne Blaauw

Ja, het is een sterke ons-kent-ons cultuur. In de Groene staat een schrijnend, maar prachtig artikel over onze zorg.

[groene.nl/artikel/het-zorgkostendeb...](https://www.groene.nl/artikel/het-zorgkostendeb...)

Citaat: "De topbestuurders van de zorgwereld zijn nauw verweven met het politieke machtscentrum en komen daar vaak vandaan. Roger van Boxtel was voor D66 zorgwoordvoerder in de Tweede Kamer en minister tijdens Paars II. Nu is hij naast Menzis-baas ook D66-fractieleider in de Eerste Kamer. Frank de Graaf, oud-minister en

naactiefdeur in de eerste kamer. Frank de Grave, oud-minister en voormalig VVD-Tweede-Kamerlid, is behalve senator ook voorzitter van de Orde van Medisch Specialisten. De vorige minister van VWS, Ab Klink, is bestuurslid bij zorgverzekeraar VGZ. Plannen die tijdens een zorginnovatiereis worden gesmeed, kunnen dus rekenen op een gewillig oor in het parlement en bij de regering. De organisatoren van

Toon hele bijdrage

5 maanden geleden • Bewerkt

hans van rheenen expirator

@Conne een topvaststelling. Off-topic maar zóó belangrijk!

Is het de taak van DC om voor en met ons de toekomst voortvloeiend uit deze ontwikkelingen te extrapoleren en het nieuws van morgen vandaag al te publiceren?

JAI!
ZEKER!

Ik verwacht niet anders dan samen met de leden-lezers ononderbroken hiermee bezig te zijn en te blijven.

"Je maintendrai" krijgt langzaam een geheel andere dra(a)!

5 maanden geleden

Conne Blaauw

Ik ga erover nadenken, over mijn maintendra ;))

5 maanden geleden

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Dit is toch precies wat journalistiek moet zijn en gelukkig vaak ook is: controleur van de overheid. Dat is ook zo ongeveer het enige wat van onze democratie is overgebleven: je gaat niet de bak in als je bedreigend wordt.

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Fransje Sjenitzer heeft geen broodrooster, wel andere zoi

Mooi, afgewogen stuk, Maite. Ik ben er blij mee. Niet omdat ik nou zo'n enorme fan ben van multinationals maar omdat ik eenzijdigheid wantrouw.

Graag zou ik eens een artikel lezen dat ingaat op de wijze waarop alles in onze wereld met elkaar is verknoot. Wat het zou betekenen als er geen multinationals waren. Hoe we ons zelden realiseren dat ogenschijnlijk simpele producten, zoals de broodrooster die je voor 9,95 bij Blokker koopt, het resultaat zijn van een complex productieproces. Zie het even hilarische als ontvullende project van de kunstenaar Thomas Thwaites: it takes an entire civilization to make a toaster. ted.com/talks/thomas_thwaites_how...

Ik juich het toe als De Correspondent misstanden aan de kaak stelt en scepsis blijft een goede grondhouding maar we leven in een complexe wereld waar de eigen

Toon hele bijdrage

5 maanden geleden

hans van rheenen expirator

Je bent goed bezig, Fransje!.....met jouw moestuin bedoel ik. Totdat je ongedierte tussen de bladeren of in de fruitboom ontdekt, waardoor je geen andere keuze hebt dan het ongedierte met de hand te gaan vangen of, omdat je daar geen tijd voor hebt te accepteren, dat er dit jaar geen oogst zal zijn.....of..... je koopt een chemisch bestrijdingsmiddel.....maar dan weer wel van een monopolist en meestal weer een multinational!

Om deze afhankelijkheid te ontkomen, zul je dus moeten teruggrijpen op oude trucjes van slakkenvangen(bier), bladluis verhinderen(zeepoplossing), meeldouw bestrijden(?) enz, m.a.w. we kunnen ons alleen door (oude) kennis en veel tijd van de gemonopoliseerde wereld van de multinationals ontdoen. Je kunt natuurlijk ook gewoon groente en fruit bij de AH of Lidl kopen (zijn

Toon hele bijdrage

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Maite bedankt voor het inzichtelijke verhaal (ik was het bijna vergeten).

5 maanden geleden • Reageer

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Het kan ook veel simpeler. Indertijd (het is al weer even geleden) kwam er uit Syrië (sic) via Wilde Ganzen een noodkreet om een Röntgenbuis van een ziekenhuisarts aldaar. Ik zat toen bij Philips MS tegenover een collega die precies wist waar de servicemonteurs in de wereld uithingen en vroeg hem of er 'daar' niet een mannetje heen kon om een nieuwe buis te monteren.

Geen probleem. De commerciële afdeling zorgde voor de spullen en de servicemonteur werd in het voorbijgaan naar Syrië gestuurd.

Iedereen vond dat een goede zaak dus gaat dat gewoon zo.

5 maanden geleden

Maite Vermeulen Correspondent Conflict & Ontwikkeling

Mooi praktijkvoorbeeld, dank hiervoor! Is Philips ook met meer structurele partnerschappen bezig?

5 maanden geleden

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Vast wel, maar ik zou het niet weten Maite. Ik ben al meer dan vijftien jaar met pensioen.....

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Malva Verbeek Scriptie: relatie goede doelen-bedrijven

Maite, dank voor het interessante stuk. Veel bevindingen zijn erg herkenbaar van het onderzoek dat ik zelf heb gedaan (we hebben een aantal dezelfde mensen gesproken). Echter niet hetgene je hieronder noemt: de verschuiving van het doneren van geld naar voedsel. Mijn bevinding is dat er juist meer mensen en middelen worden gedoneerd en minder munten. Ik kijk uit naar je volgende stuk.

5 maanden geleden

Maite Vermeulen Correspondent Conflict & Ontwikkeling

Ha Malva, ik doelde niet op het doneren van geld door bedrijven, maar op het uitdelen van geld/vouchers door hulporganisaties aan mensen in nood. Sorry voor de verwarring. Wel mooi te horen dat jij met jouw expertise mijn conclusies herkent.

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Suzanne Tossings Student

Heel interessant stuk Maite, bedankt. Ik heb vaker de discussie gevoerd of het goed of slecht is dat een bedrijf CSR partnerships aangaat met 'profit in mind'. Ik ben het er zeker mee eens dat men kritisch moet zijn, maar ik geloof niet dat een multinational die aan noodhulp doet inherent slecht is. Er zijn zoveel NGOs en overheden die met de beste intenties geld in noodhulp steken die vervolgens ook niet goed blijkt uit te pakken (toiletten die niet gebruikt worden, huizen die niet voldoen aan culturele voorwaarden). Het gaat voor mij uiteindelijk niet om de intentie, maar om het resultaat - helaas zegt intentie weinig over resultaat. Als partnerships met multinationals gesloten kunnen worden die kennis en effectiviteit kunnen brengen, waarom niet? Daarom is het belangrijk, zoals je terecht zegt, dat de impact gemeten wordt.

5 maanden geleden • Reageer

Lonneke Verheyen jurist

Interessant artikel, dank daarvoor!

5 maanden geleden • Reageer

Michael Koevoet

Vliegtuigje uitlenen, paar duizend cruesli-repen. Een opvouwbaar huisje van kurk. Een ultiem klein rimpeltje in de begroting van een multinational.

Betaal gewoon je belasting, dan hoef je onze intelligentie niet te beledigen met deze schijnbewegingen.

5 maanden geleden

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Daar zit wat in. IKEA is een enorme belastingprofiteur (las ik in DC).

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Boudewijn Bolderheij

We hebben het over enorme concerns die in Europa nauwelijks of niet belasting betalen. Omdat zij belasting ontwijken, op het ontduiken af, moeten burgers/consumenten en kleinere bedrijven veel meer belasting betalen dan redelijk is. Tegelijkertijd moeten overheden, tot op het bod, bezuinigen, waardoor zij niet de hulp kunnen geven die hun burgers graag zouden willen geven. Van al dat (belasting) geld dat ze niet uitgeven, geven ze een klein deel weg aan humane hulp en maken ze goede sier. Hulp organisatie nemen de hulp graag aan, die willen namelijk hulp geven.

TNT: Van filantropie is geen sprake, wie verwacht dat nou van een concern dat als verdienmodel heeft: mensen op straat zetten, overnemen, mensen op straat zetten.

"" Als je de inhoud over een not nan strooit

Toon hele bijdrage

5 maanden geleden • Reageer

Boudewijn Bolderheij

Maite,
= puur gevoels matig =
Uit je eerste reactie blijkt dat je je een beetje aangevallen voelt.
Dat hoeft niet.
Je hebt een keurige analyse gemaakt van wat er gebeurd.
Je hebt het voor de wereldconcerns, met jeugdige enthousiasme,
wat positief neer gezet.
Maar vooral je hebt ons dingen verteld die wij niet wisten
en waardoor wij een paar leuke gesprekken hebben.
Ik wacht met spanning op je volgende onderwerp.

5 maanden geleden

Maite Vermeulen Correspondent Conflict & Ontwikkeling

Ha Boudewijn, aangevallen niet hoor ;) maar wel beetje gefrustreerd dat het zo moeilijk is een zinnige discussie te voeren over multinationals. Ik ben zeker niet positief aan dit onderzoek begonnen, eerder zeer skeptisch, maar ik vind dat een goede journalist ook positieve ontwikkelingen mag en moet tonen. Fijn te horen dat je iets nieuws hebt geleerd, en inderdaad zijn er nu goede gesprekken ontwikkeld!

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

hans van rheenen expirator

Inplaats van passief te bekijken hoe grote organisatie "het" doen kan er ook hier een project in eigen ontwikkeling voorgesteld worden. Heb je een idee, een visie, power, of ben je al begonnen? Toets of er mogelijk mede-initiatoren zijn onder de lezers (maar zoek geen meelopers), want er gaat tijd, veel tijd en veel energie in zitten. Ga niet alleen feesten, maar maak er een binnen een project samen een feest van.....doe iets zinnigs met jouw talenten!

Misschien is DC ook een toegangspoort voor een praktisch platform en kan onze wereld daadwerkelijk beter gemaakt worden door participatie.

Wie heeft er een idee en kan mede-initiatoren gebruiken/mobiliseren, terwijl de grote jongens in dit artikel hun ding blijven doen.

[Toon hele bijdrage](#)

5 maanden geleden • [Reageer](#)

Sacha Steinmetz BSC Internationale Ontwikkelingsstudies

Naast de positieve voorbeelden van publiek private samenwerking die in dit stuk benoemd worden zou ik graag even een negatief voorbeeld willen geven voor de balans. Zo wordt er regelmatig door bedrijven in samenwerking met conservatie NGO's in grond geïnvesteerd om hier vervolgens aan te verdienen door middel van carbon credits. Door een lap grond te degraderen tot "carbon sink" en vol te planten met een snelgroeiend monocultuur bos (of bijvoorbeeld te investeren in een palmolie plantage) kan een bedrijf haar imago vergroenen door credits te verkopen. Een win win situatie voor NGO en bedrijf, maar ten koste van de lokale bevolking wiens overheid het niet zo nauw nam met hun claim op geboortegrond.

theecologist.org/tv_and_radio/tv/883129/co...

Daarnaast doet het WNF graag mee aan ronde tafels om bijvoorbeeld genetisch

Toon hele bijdrage

5 maanden geleden

Maite Vermeulen Correspondent Conflict & Ontwikkeling

Interessant Sacha. Wel goed te zeggen dat het voorbeeld uit het artikel dat je deelt niet over noodhulp gaat. Deel natuurlijk je stelling dat een kritisch oog altijd nodig blijft. Ik zal binnenkort ook schrijven over de overgang binnen WFP van eten geven, naar geld/vouchers geven. Die is langzaamaan wel gaande.

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

hans van rheenen expirator

Collega-meelezers, wat in godsnaam behindert jullie binnen de eigen mogelijkheden actief te zijn/te worden en verantwoordelijkheid te nemen? Met een eerste stapje (voorstel bij de directie doen?) begint ieder hulpproject, dus ook het nemen van maatschappelijke verantwoordelijkheden. Voel je daar niets bij/niet voor.....moet je het met je eigen geweten in het reine zien te krijgen. Expertise vanuit de eigen mogelijkheden of het bedrijf/de organisatie waarvoor je actief bent is oneindig meer waard dan de eenmalige gift of het verzenden van een pakketje.....dàt lijkt me een verfrissende en positieve boodschap in dit artikel, maar werkelijk nieuw is het niet.

5 maanden geleden

Arjan Zuidhof Helper

Wat Hans zegt. We hebben allen mogelijkheden. De vraag is of we ze gebruiken of dat we onze energie steken in klaaggedrag op de grote boze buitenwereld

5 maanden geleden

Erwin Houthuijsen Bijdrager

"Collega-meelezers, wat in godsnaam behindert jullie binnen de eigen mogelijkheden actief te zijn/te worden en verantwoordelijkheid te nemen?"

Waar maakt u uit op dat er geen meelezers zijn die kritisch zijn en binnen eigen mogelijkheden actief zijn en verantwoording nemen?

5 maanden geleden

hans van rheenen expirator

@ Erwin. Mijn grijze bijtitel "expirator" is een kunstwoord, een samenstelling van de begrippen expert (ik heb als marketingleider veel goeds gedaan met het bedrijf waarvoor ik werkte, maar daar praat je publiekelijk niet over) en het begrip inspirator. Ik zou liever initiatieven zien die in ontwikkeling zijn of gebracht kunnen worden, zonder het alsmat afgeven op multi's. In het klein werkt hulp ook! en navolgend roep ik daarom op tot meer eigeninitiatief.....en.... maak er een feestje van i.p.v. dit zwartgallige reflecteren.

5 maanden geleden

Erwin Houthuijsen Bijdrager

Wanneer je mensen kunt inspireren, zelf iets zinvol van de grond kan krijgen of je aansluiten bij iemand anders die iets zinvol doet dan juich ik dat alleen maar toe. Ik heb het idee dat ik je frustratie wel begrijp. Ik heb nog een stukje van je gelezen wat verder op naar boven. Dat stukje vind ik dan meer inspirerend. Ik wens je al het goede hoor!

5 maanden geleden

Fransje Sjenitzer tekstschrijver

Een inspirator inspireert. Een expirator expireert.

5 maanden geleden

hans van rheenen expirator

En een tekstschrijver schrijft.....teksten..... zoals bij voorbeeld een expirator expireert.

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Fransje Sjenitzer copywriter

Ik denk dat er veel te winnen valt als bedrijven hun expertise doneren waar de nood hoog is. De zwakke plek zit in de continuïteit, zoals het voorbeeld van TNT ook laat zien. Hulp verstrekken zou niet gratis mogen zijn. Wanneer het als een gunst wordt gegeven en dus op elk moment weer kan worden ingetrokken, maakt dat de hulpbehoevende partij afhankelijker en kwetsbaarder. En dat is nou juist niet de bedoeling. Hulporganisaties zouden zich daarin misschien ook zakelijker kunnen opstellen.

Verder zeer eens met wat David Langerak hieronder schrijft. Gefundeerde kritiek op grote bedrijven moet niet verworden tot ongenueanceerd fulmineren.

5 maanden geleden • Bewerkt

Maite Vermeulen Correspondent Conflict & Ontwikkeling

Continuïteit is zeker belangrijk ja. Daarom zijn partnerschappen ook een goede oplossing: ze worden in elk geval voor een aantal jaar vastgelegd. Maar ik denk dat je een goed punt hebt dat hulporganisaties hun geld niet al te veel op een paard moeten zetten, dat maakt ze kwetsbaar.

5 maanden geleden

Fransje Sjenitzer copywriter

Ik heb enige ervaring met fondsenwerving in de charitatieve sector. Met name kleinere hulporganisaties voelen zich vaak niet in de positie om de geboden hulp kritisch te toetsen aan hun eigen doelstellingen. Laat staan om aan te sturen op een gelijkwaardig partnerschap. Bedrijven zouden moeten doneren vanuit de overtuiging dat ze iets zinvols bijdragen, niet omdat het goed oogt in het sociaal jaarverslag. Er valt aan beide zijden nog te winnen, maar er zijn zeker goede initiatieven.

5 maanden geleden • Bewerkt

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Fransje, 'die bedrijven' zijn net mensen. Wie is er nu altijd eerlijk?

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Jasper Klapwijk

Commerciële managers wieR wereld. Maar verder goed stuk, stof tot nadenken. Ga ik doen.

5 maanden geleden • Reageer

David Langerak

Interessant artikel, ik wist niet dat dit systeem van private hulpverlening en samenwerking al zo ver door is ontwikkeld. Goed dat er met beide partijen is gepraat.

Wat mij opvalt zijn de meestal ongenueanceerde reacties onder de artikelen van o.a. de Correspondent als het gaat over grote bedrijven (privaat dan wel publiek), belastingen (ontwijking dan wel ontduiking) en andere schijnbaar volstrekt verwerpelijke zaken.

Het is inderdaad terecht om kritisch te blijven, zeker als het om machtige groepen in de wereld gaat. Echter, de zaken liggen ook in dit geval niet zo zwart-wit als simpelweg uit de bijdragen blijkt. Het 'alles over één kam scheer' principe lijkt als het gaat over 'grootbedrijven' common sense. Dit doet het beeld en daardoor de *discussie geen goed*

Toon hele bijdrage

5 maanden geleden • Bewerkt

Maite Vermeulen Correspondent Conflict & Ontwikkeling

Ik had het zelf niet beter kunnen opschrijven David. Ik sluit me helemaal aan bij je analyse - de 'multinationals-zijn-alleen-maar-slecht'-argumentatie staat een echte discussie in de weg. Dank voor deze waardevolle bijdrage.

5 maanden geleden

Boudewijn Bolderheij

Beste David,
Heb jij hoop op een hoge functie bij een multinational? Of heb je 'm al?

Geef mij één voorbeeld van een grootbedrijf dat de wereld écht vooruit heeft geholpen. Zonder grote multinationals zou de milieu vervuiling inderdaad een stuk minder zijn. Er zijn geen grote bedrijven die gewoon belasting betalen en dat neem ik ze kwalijk.

Multinationals maken jammer genoeg deel uit van deze wereld.

Jammer genoeg.

5 maanden geleden

Erwin Houthuijsen Bijdrager

Beste David, je hebt helemaal gelijk dat alles over één kam scheren en schreeuwen niet de manier is. Ik denk echter dat de meeste DC lezers het hierover met elkaar eens zijn. Het punt is de economische doelrationaliteit die achter het handelen van de multinationals zit. Natuurlijk kan de economische doelrationaliteit van een bedrijf toevallig dezelfde kant op wijzen als het maatschappelijk belang. Dat is dan een mooie win-win situatie die we moeten koesteren. Bijvoorbeeld een positief imago voor bedrijf en concrete hulpverlening aan maatschappelijke problemen.

Dit neemt niet weg dat we ons niet in de luren moeten laten leggen

door diezelfde bedrijven. Neem nu TNT die zijn eigen personeel (zij noemen dat zelf ZZP'ers) in Nederland behandelt als grondstof voor

Toon hele bijdrage

5 maanden geleden

Remko Gerbenzon ingenieur

Intel, Siemens, Google, Lego, Microsoft, SSL international (durex ;), Nokia etc etc....ze hebben vast allemaal wel iets op hun kerfstok, maar de balans is toch ruimschoots positief voor de vooruitgang van de beschaving.

Geef mij nu één voorbeeld van een klein bedrijfje dat de wereld écht vooruit heeft geholpen.

5 maanden geleden

Boudewijn Bolderheij

Dag Remco,

Die kleine bedrijfjes, die worden hier niet opgehemeld over hun goede daden.

We hebben het hier over wereldconcerns die op de farizeërs toer zijn.

5 maanden geleden

Erwin Houthuijsen Bijdrager

Het gaat er ook niet om of multinationals per definitie goed of slecht zijn zoals David hierboven terecht opmerkt. Multinationals zijn inderdaad gewoon onderdeel van onze realiteit. De vraag is veel meer wat voor maatschappij willen wij en hoe kunnen we bedrijven die kant op sturen die bij zo'n gewenste maatschappij hoort. Een handelsverdrag als het TTIP die een democratie uitholt en de multinationals beschermt lijkt mij in ieder geval niet de juiste richting. Ik snap dat het voor een multinational aantrekkelijker is om de aandacht van het publiek te richten op hun goede daden in plaats van op hun inspanningen die zij leveren om het TTIP verdrag erdoor te krijgen.

5 maanden geleden

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Nou, nou, nou... Vergeet niet dat 'een groot bedrijf' niet één persoon is die goed of slecht is maar een hele gemeenschap van mensen omvat. Ik heb mijn hele werkzame leven bij Philips gewerkt en weet dus dat je daar rotzakken en geweldige lovenswaardige mensen tegenkomt net als in andere gemeenschappen zoals kerken bijvoorbeeld.....

5 maanden geleden

Remko Gerbenzon ingenieur

@Boudewijn. U impliceerde dat grootbedrijven de wereld niet vooruit helpen. Ik zeg dat ze dat wel degelijk doen. We moesten één voorbeeld noemen en dat heb ik meerdere malen gedaan. Door alle

grootbedrijven over één kam te scheren zegt u in feite: het maakt niet uit wat ze doen, het zijn allemaal klootzakken. Daar is niemand mee geholpen.

5 maanden geleden

Tjeerd Schuhmacher Voorheen taxichaffeur

Begrijp ik het goed dat er DC-leden zijn die inzage hebben in de belastingmoraal van iknoemmaarwat Vodafone? En alle andere verderfelijke multinationals? Wat? Betalen ze geen belasting? Nou dan moeten ze meteen stoppen met die noodhulp! Wat denken ze wel niet....daar tippelen wij bij DC niet in! Toch een vraagje aan de belastingmoraalridders: als je een brief krijgt van onze Belastingdienst, waarin je medegedeeld wordt dat je nooit meer hoeft te betalen, stuur ons dan ook even in cc je antwoord aan haar dat je daar echt niet op in kunt gaan. Cynisme, altijd fijn bij leuk nieuws....

5 maanden geleden

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Kijk, als wij in Nederland democratische regeringen hebben die allerlei belastingconstructies toelaten of zelfs creëren, wat wil je dan? Kennelijk doen de bedrijven die daarvan profiteren (evenals Nederland zelf!) niets verkeerd, toch? We hebben allemaal boter op ons hoofd. Met gescheld op (grote) bedrijven ben je hier aan het verkeerde adres. Je moet in Den Haag zijn!

5 maanden geleden

Sanne Steemers Adviseur zoekend naar dat win-win belang

Maite, mooi genuanceerd artikel. Ik sluit me aan bij David (nuance nodig) en Herbert (bedrijven bestaan ook uit mensen). Ik herken veel in het artikel en de discussie vanuit mijn werkervaring met publiek-private samenwerking (vnl in duurzame agrarische ketens).

Bedrijven worden m.i. te vaak gezien als noodzakelijk kwaad. De wereld leunt nou eenmaal op economische activiteit. Zonder bedrijven en werkgelegenheid zou er ook geen geld zijn om te betalen voor zorg en onderwijs, en veel zaken die het leven leuk maken zouden niet eens bestaan.

Er zijn allerlei redenen voor bedrijven om verantwoord te

[Toon hele bijdrage](#)

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Conne Blaauw

Ik hoorde eens een politicus zeggen dat er geen verschil hoort te zijn tussen privaat en politiek in kwaliteit. Als de politiek onder doet voor privaat, dan zijn het luie politici.

Privaat werkt kennelijk als bling, bling. Overheden vinden zichzelf slim als ze bezuinigen op ontwikkelingshulp, op semipublieke instituten bezuinigen en het managen van de tent belangrijker vinden dan inhoud.

Oef, ik bedoel het niet zo negatief. Ik ben vooral zoekende naar de invulling van die uitspraak van de geciteerde politicus.

5 maanden geleden • Bewerkt • Reageer

Erwin Houthuijsen Bijdrager

Ik heb hier gemengde gevoelens over in lijn met meerdere reacties hieronder. Het doet mij denken aan een persoonlijke gebeurtenis op de lagere school. Een vriendje van me stal tijdens kamp 10 gulden uit de portemonnee van een klasgenootje. Het vriendje was het type "zeer handige jongen". Na de ontdekking en het verdriet bij het slachtoffer begon de handige jongen direct een inzamelingsactie. Wanneer iedereen 25 cent zou betalen dan zou het slachtoffer al zijn geld weer terug hebben. Aan het eind van het kamp werd de handige jongen door de docenten en alle leerlingen als held geëerd. Een win-win situatie, zo leek het.

5 maanden geleden

Ingrid van den Mosselaar bijdrager en lezer

Ben benieuwd wat er van dat handige vriendje geworden is.

5 maanden geleden

Arno van der Kruijs lezer

Had-ie het geld niet gewoon terug kunnen geven? Dat is toch ook win-win, alleen eerlijker..

5 maanden geleden

Erwin Houthuijsen Bijdrager

@ Ingrid van den Mosselaar. Hij schijnt een functie te hebben ergens hoog in het management van Coca Cola ;-)

5 maanden geleden

Ingrid van den Mosselaar bijdrager en lezer

Aha, Erwin, en zo is de cirkel weer rond naar dit artikel:)

5 maanden geleden

Annika van Baar

Mooie anekdote :)

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Jasper Jacobs Fantast.

"De multinationals slopen de aarde, het milieu en de armen, om ze vervolgens een aalmoes te geven," schrijft mede-Correspondent-lezer Margreet van Marle. Zoiets wou ik ook opschrijven.

5 maanden geleden

Anna B. Klein-de boer beeldend kunstenaar

ja daar zit wat in, als alle multinationals wereldwijd fatsoenlijk belasting zouden betalen, was het Goede Doel (van de multinationals) niet van hen afhankelijk, maar konden geld en goederen door de betrokken regeringen zelf betaald en bepaald worden. Ieder land zou met dit belastinggeld een reserve hebben voor rampen.

5 maanden geleden

Boudewijn Bolderheij

Anna, dat is precies het punt!

5 maanden geleden

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Zo simpel is niet. Vergeet niet dat elk bedrijf bestaat uit een (grote) groep mensen waarvan er velen zijn die denken zoals jullie!

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Kees Luykx

Leuk stuk!

Ik heb nog een extra ideetje voor de multinationals om de wereld te verbeteren: gewoon hun belasting betalen! Als ze nou ook zouden inzien dat daar een win-win zit...

;D

5 maanden geleden

Remko Gerbenzon migrant

Als Nederland eerst eens ophield een belastingparadijs te zijn hadden we recht van spreken.

5 maanden geleden

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Bingo!!!!

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Katinka Hofstede van Beek Eens en altijd docent

Het afkopen van hel en verdoemenis

5 maanden geleden

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

Daar geloof ik (als trouwe kerkganger) al lang niet meer in Katinka.

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Margreet van Marle

De multinationals slopen de aarde, het milieu en de armen, om ze vervolgens een aalmoes te geven.

5 maanden geleden

Marijke van Oosterhout

Mee eens; ook ik blijf er een bijzaak aan overhouden zolang multinationals zo goedkoop mogelijk willen produceren en gebruik maken van arbeidskrachten die moeten werken voor een karig loon onder niet al te florissante omstandigheden, een slecht product maken waardoor miljoenen een oebes leven leiden (coca cola), en belastingparadijsen met gemak kunnen vinden. Zouden ze niet meer

reisingparadijzen met gemak kunnen vinden... Zouden ze niet meer levens helpen of redden als ze daar ook iets aan doen?

5 maanden geleden

Jeroen Deckers

De scheiding tussen publiek en privaat vervaagt steeds meer. Het is dus begrijpelijk dat MNO's en NGO's steeds meer tot samenwerking komen. Op zichzelf hoeft dat niet zo'n probleem te zijn. Als het maar werkt. Pijnlijk vind ik dat de invloed op het openbare leven steeds meer in handen komt van enkele particulieren, miljardairs, die zich gaan gedragen als de feodale machthebbers van voor de Franse Revolutie. Zij hebben nog maar een klein stapje te gaan: overname van de krijgsmacht van armlastige democratieën. Dan zijn we weer terug in de tijd van Lodewijk de 16e en daarvoor. Opvallend is dat de overdracht van publiek naar privaat vooral gestimuleerd is door liberale politici, terwijl de Franse Revolutie voortkwam uit het liberalisme. Zou men dat in VVD-kringen beseffen, met historicus Mark Rutten voorop?

5 maanden geleden

Alexander Blomen

@Margreet, Indien je in een grot woont, geen vlees eet, nooit een verwarming gebruikt, geen auto rijdt, geen elektrische apparaten gebruikt, al je spullen lokaal geproduceerd zijn van volledig natuurlijke onderdelen en je dit bericht op een kleitablet persoonlijk lopend bij de correspondent afgeleverd hebt, prima.

Indien dit niet het geval is, "sloop" je zelf de aarde ook, maar is het toch goed om soms een aalmoes te geven aan een hulporganisatie of ander goed doel :)

5 maanden geleden

Boudewijn Bolderheij

Nou Alexander, wat één klein multinational-tje sloopt, daar kunnen een miljard mensen niet tegenop hoor.

5 maanden geleden

Arjan Zuidhof Helper

@Boudewijn: da's afschuiven van verantwoordelijkheid. Wat de multinationals in het groot doen of laten, doen of laten wij in het klein. De schaal waarop dit plaatsvindt zou niet in de vergelijking opgenomen moeten worden...

5 maanden geleden

Alexander Blomen

Sowieso, wat er gesloopt wordt door multinationals wordt (voor een groot deel) gedaan door wat wij "gewone mensen" willen. Tuurlijk, bijna iedereen vindt sweatshops, gekapte regenwouden en

verdrinkende zeehondjes zielig, maar we willen wel allemaal een tablet, een auto en die nieuwste nikey's, en dat allemaal te kunnen betalen terwijl we ook nog 3 keer per jaar op vakantie moeten kunnen gaan.

Het is erg makkelijk om boos te worden op grote bedrijven, maar wat we eigenlijk dus verwachten is dat het leiderschap van deze bedrijven moraal betere keuzes maken dan wij, en dat vindt ik op zijn minst naïef, en toch ook wel flink hypocriet ook..

Toon hele bijdrage

5 maanden geleden

Anna B. Klein-de boer beeldend kunstenaar

Ja dat is waar. Ook als je niet rookt, geen alcohol drinkt, weinig of geen vlees eet, alleen biologisch eet en een eigen groentetuin hebt, niet vliegt, bijna geen auto rijdt, zoals mijn man en ik, dan nog gebruik je gas, water, en stroom. Ook wij hebben een TV, laptop, mobiele telefoon, een ruim (wel redelijk goed geïsoleerd) huis, grote tuin (wel helemaal ecologisch). Dus ook wij vervuilen, al is het zo min mogelijk. Je zit in een systeem waar je niet helemaal buiten wilt, of kunt, vallen. Maar wij betalen wel netjes onze belasting. Tegenwoordig word je dan zelfs een sukkel genoemd.

5 maanden geleden

Fransje Sjenitzer

Anna, wie zijn dat die jou een sukkel noemen omdat je belasting betaalt?

5 maanden geleden

Boudewijn Bolderheij

Dag Alexander,

Ik leef niet zo netjes als Anna, maar ik doe echt een paar dingen goed. Maar eigenlijk gaat het daar deze keer niet om.

Met jouw redenatie mogen we niets kritisch zeggen, en zal de wereld dus alleen maar slechter worden. Grote concern maken deze wereld stuk en dat moet gestopt worden.

En als jij echt denkt dat coca cola, zero, light, enzovoort maakt omdat wij dat willen, dan heb je het mis.

Ik wil geen vetzucht krijgen, om maar wat te noemen.

Ik wil geen allergieën krijgen, ...

Maar coca cola wil geld verdienen én dus doen ze dat.

5 maanden geleden

Loes Koopmans

Multinationals spelen alsnog ook in op de vraag van de consument, zelfs als ze ons met slimme marketingcampagnes inpakken kopen wij nog steeds met zijn allen de spullen die ervoor zorgden dat ze multinationals zijn geworden.

Dat ze zich realiseren dat Corporate Social Responsibility twee kanten op werkt en positieve reclame oplevert lijkt mij een stap in de juiste richting.

Als je echt van mening bent dat Multinationals niets dan kwaad de wereld in brengen zul je met zijn allen moeten stoppen de producten te kopen waar ze groot mee zijn geworden.

5 maanden geleden

Margreet van Marle

Ik eet geen vlees en vis, leef van alleen plantaardige producten en dat alles zoveel mogelijk biologisch of het zijn streekproducten. De supermarkt daar kom ik nauwelijks. Een auto bezit ik ook niet meer en mijn televisie is sinds kort de deur uit, tv kijken kan ook op je pc of lap top. Je doet allemaal mee aan de vervuiling, maar dat kan binnen de perken blijven. Mijn leven is hierdoor verrijkt en mijn maaltijden zijn heerlijk en puur. Probeer dus binnen de mogelijkheden zoveel mogelijk de multinationals te mijden.

5 maanden geleden

Herbert Rutgers ex-docent, Philips research

'Op het andere net' zou ik willen zeggen, loopt een discussie over 'de waarheid als product' van Rob W. Ik moet daar steeds aan denken als ik de reacties hier lees.

Kijk daar ook eens is mijn tip....

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Harry van der Velde Vrij denker en hopelijk ook steeds meer

Fijn dat de bronnen er bij staan!

5 maanden geleden • Reageer

Ingrid van den Mosselaar bijdrager en lezer

Zolang de slachtoffers maar geholpen worden, zijn alle samenwerkingsinitiatieven toe te juichen.

5 maanden geleden

Ingrid van den Mosselaar bijdrager en lezer

Maar sceptisch blijf ik...

5 maanden geleden

Conne Blaauw

Ja, dat is een goede mix, @ Ingrid.

In die zin blijf ik het de politiek en ons burgers kwalijk nemen dat we het belastingstelsel en de overheidstaken niet kunnen/willen verbeteren. Maar dat soort zinnnetjes worden rituelen bij de regelmatig terugkerende dilemma's waarover we hier lezen.

5 maanden geleden

Ingrid van den Mosselaar bijdrager en lezer

Helemaal waar, Conne!

5 maanden geleden

Erwin Houthuijsen Bijdrager

Ja Conne, dat gevoel bekruipt mij ook. Terugkerende dilemma's waar je vanuit een eigen perspectief op eenzelfde manier reageert en waarbij je vooraf al weet welke DC lezers het met je eens zijn en welke niet. Ritueel lijkt het juiste woord te zijn om dat proces te benoemen. Nu nog even nadenken wat ik daar mee moet.

5 maanden geleden

Conne Blaauw

Ik kijk met interesse uit naar je nadenkproduct @ Erwin :).

Het klopt, onder meer met jou en met Ingrid ben ik het vrijwel altijd eens. Gelukkig werkt het niet alleen bevestigend, het geeft me vaak net het onsje meer dan dat er solo bij mezelf uitkomt. En ik praat sneller en makkelijker met anderen, als het over publieke zaken gaat.

Maar er is ook altijd die drang van iets ermee willen doen op een ander niveau.

5 maanden geleden

Neem deel aan dit gesprek

Jasper van Weerd Logistiek Econoom

Mooi kijkje achter de schermen, het doet mij goed dat ondanks commerciële doelen de verschillende sectoren bijdragen aan wereldwijde hulp. Op deze manier kan samen efficiënter worden gewerkt en worden er meer mensen gered / geholpen. Goed bezig.

5 maanden geleden • Reageer